

*Αρρενες Θήλειες

*Αγαμοί... 37,977 *Αγαμοί 32,525
 *Εγγαμοί... 20,339 *Εγγαμοί 18,090
 *Εν χηρείᾳ. 5,821 *Εν χηρείᾳ 8,510

Ἐκ τῶν ἀποθιώσεων ἡ ἀναλογία τῶν ἀρρένων ὑποδεικνύεται παρ' ἡμῶν ἀνωτέρα ἢ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη. Οὕτω ἐπὶ 100 θηλέων ἀπέθκνον παρ' ἡμῶν κατὰ τὴν περίοδον 1865—1877 ἄρρενα 140 ἐνώ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν Κρατῶν ἡ ἀναλογία αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΙΤΑΛΙΑ	106
ΓΑΛΛΙΑ	107
ΑΓΓΛΙΑ	107
ΔΥΤΟΚΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ	109
ΑΥΣΤΡΙΑ	108
ΟΥΓΓΑΡΙΑ	108
ΕΛΒΗΤΙΑ	108
ΒΕΛΓΙΟΝ	106
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	104
ΣΟΥΗΔΙΑ	104
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	104
ΔΑΝΙΑ	102
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	102
ΙΣΠΑΝΙΑ	106
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ	117
ΣΕΡΒΙΑ	110

Ἐξεταζομένης τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τῶν ἀποθιωσάντων, ἔχομεν ὅτι ἐπὶ 100 ἀποθιώσεων ἀπέθκνον διὰ τὴν περίοδον 1865—1877

*Αγαμοί 56,78
 *Εγγαμοί 31,20
 *Εν χηρείᾳ 12,02

Ἡ σχέση αὕτη εἰς τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν Κρατῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

	*Αγαμοί	*Εγγαμοί	Εν χηρείᾳ
ΙΤΑΛΙΑ	65,24	21,57	13,19
ΓΑΛΛΙΑ	50,08	30,63	19,29
ΠΡΩΣΙΑ*	62,40	24,03	13,40
ΒΕΛΓΙΟΝ	59,31	24,94	15,75
ΟΛΛΑΝΔΙΑ*	62,05	23,72	14,17
ΣΟΥΗΔΙΑ	55,63	26,54	17,86
ΔΑΝΙΑ	57,22	26,88	15,90
ΕΛΒΗΤΙΑ*	57,75	25,36	15,98
ΙΣΠΑΝΙΑ	62,61	23,39	14,00
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ	61,60	28,48	9,92

(*) Εἰς τὴν δι' ἀστερίσκου σημειουμένην ἐπικρατείαν δὲν περιλήφθησαν ἐν τῇ ἀναλογίᾳ αἱ ἀποθιώσεις αἱ λαβοῦσαι χώραν μεταξὺ διαζευγμένων ἢ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ ἀπογομένων καὶ ἐν ἑτέρᾳ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως. Ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ μᾶθροισα δὲν ἀποτελεῖ τὸν ἀριθμὸν 100.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν τετραετίαν ἀποθιώσεων καθ' ἡλικίαν καὶ φύλον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἡλικία	Ἀρρένων	Θηλέων	Τὸ ἕλκ.
0—6 μηνῶν	6823	6145	12968
6—ἔως 1 ἔτος	6063	5741	11804
1— 5	10330	9807	20337
5— 10	4316	3938	8254
10— 15	2278	2213	4491
15— 20	2129	2113	4242
20— 25	2139	2055	4214
25— 30	2434	2182	4606
30— 35	2353	2108	4461
35— 40	2365	2061	4426
40— 45	2295	2032	4347
45— 50	2401	1966	4367
50— 55	2299	1949	4248
55— 60	2768	2268	5036
60— 65	2736	2449	5205
65— 70	2622	2433	5055
70— 75	2410	2186	4596
75— 80	1946	1993	3939
80— 85	1464	1478	2939
85— 90	839	948	1787
90— 95	463	375	1038
95—100	208	273	481
100—105	76	114	190
105—110	23	56	79
110 καὶ ἄνω	10	22	32

64,037 59,125, 123,162

Αἱ κατὰ τὴν τετραετίαν γινόμεναι ἀποθιώσεις τάσσονται ὡς ἑξῆς κατὰ μῆνα :

Ἰανουάριον	11,260
Φεβρουάριον	9,985
Μάρτιον	9,653
Ἀπρίλιον	9,317
Μάιον	9,111
Ἰούνιον	9,751
Ἰούλιον	10,807
Αὐγουστον	10,824
Σεπτέμβριον	10,581
Ὀκτώβριον	10,645
Νοέμβριον	10,450
Δεκέμβριον	10,778

Αἱ πλείοτεραι ἀποθιώσεις ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν Ἰανουάριον αἱ δὲ ὀλιγώτεραι κατὰ τὸν μῆνα Μάιον. Ἀλλὰ δὲν ὑποδεικνύεται καὶ διὰ τέσσαρα ἔτη ἡ αὐτὴ ἀναλογία τῆς θνησιμότητος ὡς πρὸς τοὺς διαφόρους μῆνας τοῦ ἔτους· διότι κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1874 ἴσην ἀνωτέραν θνησιμότητα εἶχον οἱ μῆνες Ἰανουάριος καὶ Ὀκτώβριος κατὰ τὰ ἔτη 1875 καὶ 1876 οἱ μῆνες Ἰανουάριος καὶ Ἰούλιος καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1877 οἱ μῆνες Σεπτέμβριος καὶ Δεκέμβριος· ὁ μὲν Μάιος ὁμῶς παρουσιάζει τὴν μικροτέραν θνη-

σιμότητα διὰ τὰ ἔτη 1874, 1875 καὶ 1876 ὁ δὲ μῆν Ἀπρίλιος διὰ τὸ ἔτος 1877. Ἐν τούτοις ὡς ἀλλαχοῦ οὕτω καὶ παρ' ἡμῶν παρατηρεῖται ἐν γένει ὅτι αἱ περισσότεραι ἀποθιώσεις λαμβάνουσι χώραν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος, αἱ δὲ ὀλιγώτεραι κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἔαρος.

Η ΕΝ ΒΑΥΑΡΙΑ ΖΥΘΟΠΟΣΙΑ.

Ἐν πάσῃ τῇ Γερμανίᾳ ὁ ζυθος κατέχει σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ, ἐν Μονάχῳ ὁμῶς, ἐν τῇ Βαυαρικῇ πρωτεύουσῃ, εἶναι τὸ αὐτὸ θεμέλιον τοῦ δημοσίου βίου. Εἶναι εἰδὸς τι λατρείας, καθ' ἧς δὲν ἀντιστρατεύονται οὔτε αἰρετικοί, οὔτε ἄθεοι. Ὁ ζυθος εἶναι ὁ διηνεκῆς σύντροφος, τὸ ἀκάματον ἐλατήριον, ἡ γενικὴ ὀμιλία, τὸ σύμβολον τῆς εὐθυμίας καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Ὁ ἡμερήσιος βίος ἐν Μονάχῳ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μουσικὸν crescendo ζυθοποσίας. Ἐγέρθητε τῆς κλίνης ὅσον θέλετε πρῶτ' καὶ περιδεύσατε χάριν περιεργείας τὴν πόλιν. Ὑποθέσατε ὅτι εἶναι ἡ πέμπτη πρωινὴ ὥρα. Μόλις προέβητε ὀλίγα βήματα καὶ κάμνετε τὴν πρώτην συνάντησιν μετὰ τοῦ ἀφρώδους ποτοῦ. Παιδίον τι ἢ γυνὴ εἰσέρχονται εἰς ἐργαστήριον, ὅπερ ἦνοιξε πρὸ μικροῦ, καὶ τείνουσιν εὐμέγεθες ποτήριον πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ὅστις ἤδη προφανῶς ἔχει δροσίσει ἀφθόνως τὸν λάουγγά του διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ παροιμιώδους ποτοῦ. Ἦλθον αἱ ἑξ. Τὸ λάχανοπωλεῖον καὶ ὀπωροπωλεῖον εἶναι μεστὰ κινήσεως, ἀλλὰ πολὺ πλείοτερον τὰ περίξ ζυθοπωλεῖα. Δὲν ὑπάρχει ἄμαξα, δὲν ὑπάρχει θρακίον, ἐφ' οὗ ἐγγὺς τοῦ ἐμπόρου, ἢ τοῦ ἐμπορεύματος, νὰ μὴν ἀφρίξῃ τὸ ποτήριον τοῦ ζυθοῦ. Αἱ ὥραι παρέρχονται ἢ μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, ἀλλὰ τὰ ποτήρια διαδέχονται τὰ ποτήρια καὶ ἡ σκηνὴ δὲν μεταβάλλεται. Περί τὰς δέκα ὁμῶς ἡ συρροὴ ἐπαισθητῶς αὐξάνει. Πλησιάζει ἡ ὥρα τοῦ προγεύματος. Αἱ ὑπηρετρίαι καὶ τὰ παιδία τρέχουσιν εἰς τὰς ὁδοὺς φέροντες εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς αὐθέντας τῶν τῶν πολυτίμων κρίθινον οἶνον. Ἡ κίνησις αὕτη ἐξακολουθεῖ μέχρι τῶν δύο τῆς ὥρας τοῦ γεύματος, καὶ τότε, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ὁ ζυθος ῥέει εἰς ποταμοὺς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἀλλὰ κυρίως εἰπεῖν ἢ ἐποποιῖα τοῦ ζυθοῦ ἀρχεται εἰς τὰς ἑξ. Τότε ἀπολακτικίζονται αἱ φροντίδες τῆς ζωῆς καὶ πᾶσα σκέψις καὶ πᾶς λόγος ἀφαιροῦνται εἰς τὸ εὐφραντικὸν ποτόν. Αἱ οἰκογένειαί, ἡγουμένου τοῦ κυνὸς καὶ οὐραγοῦντος

τοῦ πάππου, ἐκχύνονται εἰς τὰ γειτο-
νικά ζυθοπωλεῖα, κάθηνται κύκλῳ εὐ-
ρείας τραπέζης, ἐφ' ἧς παρατάσσουσι
πηλίνας λαγήνους μεστὰς μέχρι χει-
λέων, καὶ μένουσιν ἐκεῖ ἀκίνητοι μέ-
χοι βαθείας νυκτός. Πόσας λίτρας δύ-
ναται νὰ καταναλώσῃ πᾶσαν ἐσπέραν
εἰς ἀγαθὸς Βυζυρὸς εἶναι ἀκόμη μυ-
στήριον, ἔπειρ ἐνδέχεται νὰ λυθῇ μό-
νον μετὰ τῶν μεγάλων προβλημάτων
τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς ἀστρονομίας.
Ἀνθρωπίνως δύναται τις νὰ ἔχη μό-
νον ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ πράγματος
καὶ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσ-
έλθῃ εἰς ἐν ζυθοπωλεῖον. Ἀλλὰ καὶ
τί δὲν εἶναι ζυθοπωλεῖον ἐν Μονάχῳ;
Ἄς ὑπάγῃ τις εἰς τὰ τυφλά καὶ θά
εὕρῃ τὸ ποθούμενον, διότι τὸ Μόνα-
χον αὐτὸ οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ μέγα
ζυθοπωλεῖον. Δὲν ὑπάρχει οἶκος, ὅπου
νὰ μὴν εὐρίσκειται πωλητήριον ζύθου
μικρὸν ἢ μέγα. Ἐάν δὲν ἦναι εἰς τὸ
πρῶτον πάτωμα, εἶναι εἰς τὸ δεύτε-
ρον ἢ ἄλλως ζήτησον εἰς τὸ πρῶτον
ὑπόγειον παρὰ τὴν θύραν. Ἄς εἰσέλ-
θωμεν λοιπὸν εἰς μίαν οἰκίαν. Οἱ τοῖ-
χοι τοῦ καπηλείου εἶναι γυμνοί, αἱ
τραπέζαι ἀπλούσταται καὶ βυπαράϊ,
τὸ ἔδαφος συχνάκις ἀνώμαλον, πάν-
τοτε ἀκάθαρτον. Ἐπὶ μεγάλου θρα-
νίου εἶναι παρατεταγμέναι ἑκατοντά-
δες λαγήνων καὶ παρ' αὐτὸ εὐρὸς κάθ-
δος πλήρης ὕδατος. Ὁ ζυθοπότης λαμ-
βάνει ἰδίᾳ χειρὶ τὴν λαγήνον καὶ πλη-
σιάζει πρὸς τὴν ἀποθήκην, ὅπου ὁ
ὀγκωδέστατος γυμνὸς ἔχων τοὺς βρα-
χίονας, ἰδιοκτῆτης, ἀσχολεῖται ἀνε-
δότως εἰς τὴν διανομὴν τοῦ θησαυροῦ.
Ἄρου πληρωθῇ ἡ λαγήνος, ἡ δυσκο-
λία δὲν εἶναι ὀλίγη διὰ νὰ εὕρῃ τις
μικρὰν θέσιν, διότι τὰ ζυθοπωλεῖα εἶ-
ναι πλήρη νυκτός καὶ ἡμέρας· ἀλλ' ὅ-
ταν τοποθετηθῇ ὀπωσδήποτε, ἡ ἐπι-
θεώρησις τῶν ἀστείων τύπων, οἵτινες
τὸν περικυκλοῦσιν, τὸν ἀποζημιῶσι δι-
ψαλῶς διὰ τοὺς κόπους καὶ τὴν στενο-
χωρίαν.

Ἡ ζωὴ τοῦ Μονάχου εἶναι εἰς ἄ-

κρον ἀπείριστος· ἡ δὲ εὐπροσηγορία
τῶν κατοίκων καὶ ἡ εὐθηνεῖα προσι-
μιώδεις. Μία λίτρα ζύθου (καὶ εἶναι
ἀληθῶς ἐκλεκτός) τιμᾶται εἰκοσι πε-
ρίπου φοινίκων· δὲν ὑπάρχει δὲ ἐκ πε-
ρισσοῦ καὶ ἀμοιβή τις διὰ τοὺς ὑπη-
ρέτας, ἀροῦ ὁ ἀγοραστὴς ὑπηρετεῖ αὐ-
τὸς ἑαυτὸν, οὐδ' ἔχει ἄλλα ἐπιδόρπια
πρὸς πώλησιν. Ἡ μικρὰ λοιπὸν τάξις
τοῦ Μονάχου οὐδέποτε σχεδὸν τρώγει
κατ' οἶκον. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖ-
πνου, αἱ οἰκογένειαι μεταναστεύουσι
σωρηδὸν εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα φέρουσαι
μεθ' ἑαυτῶν φαγητὰ καὶ σκεύη. Μόλις
καταληφθῇ τράπεζά τις, ὁ οἰκογενει-
άρχης σπεύδει νὰ πληρώσῃ τὴν λαγή-
νον, ἡ οἰκοδέσποινα ἐξάγει ἐκ σάκκου,
ἢ ἐκ καλαθίου τὰς ζωτροφίας τὸν τυ-
ρὸν καὶ ἡ νεοσιὰ καταβροχθίζει τὰ
πάντα. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ξενοδοχείων,
καφενείων, ζυθοπωλείων γίνεται ἀ-
ποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν καὶ διὰ
τοῦτο δὲν θὰ ἐσφαλῇ λίαν ὁ στατι-
στικός, ὅστις θὰ ὤριζε τὴν Βαυαρίαν
ὡς ἐξῆς: «Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου δια-
ροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τοὺς κα-
τασκευάζοντας τὸν ζύθον, εἰς τοὺς πί-
νοντας τὸν ζύθον καὶ εἰς τοὺς προσ-
φέροντας τὸν ζύθον. Εἰς τοὺς προσφέ-
ροντας τὸν ζύθον κατατάσσω καὶ τοὺς
μουσικούς, οἵτινες διασκεδάζουσιν (!)
ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν τοὺς φοιτητὰς τῶν
ζυθοπωλείων. Ἡ ἀρίστη ὀρχήστρα εἶ-
ναι ἡ τοῦ «Ἀγγλικοῦ Καφενείου» καὶ
εἶναι τοιαύτη, ὥστε, ἐάν δὲν σὲ ἐκρά-
ται ἡ ποιότης τοῦ ζύθου, θὰ ἐτρέπεσο
εἰς φυγὴν ἀκράτητον. Μένων ὅμως πε-
ριπίπτεις ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς τὴν
Χάρυδιν. Θέλων νὰ πνίξῃς εἰς τὰ νά-
ματα τοῦ ζύθου τοὺς μουσικούς τό-
νους, δὲν προσέχεις εἰς τὸ μέτρον καὶ
ὅταν ἐγερθῇς νὰ ἀναχωρήσῃς, εὐχαρί-
στως θὰ ἐβλεπῃς κἀνένα νὰ σοὶ προσ-
φέρῃ τὸν βραχίονα. Καὶ εἶναι κρίμα
ἀληθῶς ὅτι δὲν ἔχεις διαυγῆ τὴν διά-
νοιαν, διότι τότε, περὶ τὸ μεσονύκτι-
ον, δύνασαι νὰ ἴδῃς πλήρη τὴν εἰκόνα
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Ζύθου! Ἐπι-

στρέφω εἰς τὴν οἰκίαν σου, εἰς πᾶσαν
θύραν, εἰς πᾶσαν αὐλήν, εἰς πᾶν πα-
ράθυρον βλέπεις τὸ αὐτὸ πλαστικὸν
σύμπλεγμα, τοῦτέστι μίαν Kellnerin
φέρουσαν εἰκοσάδα λαγήνων πλήρη ἀ-
φρίζοντος ζύθου καὶ ἐμοιάζουσαν φάν-
τασμα ἐν μέσῳ τοῦ πυκνοῦ καπνοῦ
τῶν πιππῶν καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς
ἱερείας στίφη καθυμένων ἀνθρώπων με-
τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις ἀγωνιώδους
μακαριότητος, τεινόντων τὰς χεῖρας
πρὸς τὰς λαγήνους με τύσῃν προθυ-
μίαν, ὥστε θὰ ἐλεγες ὅτι πρὸ εἰκοσι
καὶ τεσσάρων ὥρων δὲν ἐδρόσισαν τὰ
χεῖλη των οὔτε δι' ὕδατος! Δυστυχῆς
ὅστις δὲν μετέχει τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
τούτου! Εἶναι ὁ παράχορδος τόνος ἐν-
τελεστάτης μουσικῆς ἁρμονίας. Θὰ
εὕρῃ τὴν ζωὴν τοῦ Μονάχου ψυχρὰν,
ἄχρουν καὶ μονότονον καὶ θὰ νομίσῃ
ἑαυτὸν μόνον ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς εὐ-
θυμίας καὶ ἀδελφότητος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ μήτηρ τῆς πρῆν αυτοκράτειρας τῶν
Γάλλων Εὐγενίας κόμισσα Μοντιγὸ ἀπεβί-
ωσεν ἐν Μαρτίῳ εἰς βαθὴ γῆρας. Ἐπερὴ-
κοντοῦτες εἶχε συζευχθῆ κρυφίως μετὰ τοῦ
εὐφυεστάτου μυθιστοριογράφου Μερμαίου. Ἡ
θυγάτηρ τῆς, σπεύδουσα εἰς Ἀγγλίαν εἰς τὴν
ἐπιθανάτων κλινὴν τῆς μητρὸς διήλθε διὰ
Παρισίαν. Ὅσοι ἡ δυστυχῆς γυνή, ἐφ' ἧς
ἐπεσπρόθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πᾶσαι
αἱ συμφοραὶ, εἰσέλθων εἰς τὸν σταθμὸν τῆς
πόλεως, εὗθε ἄλλοτε κατεῖχε τὸν ἐπιφανέ-
στατον θρόνον τῆς γῆς ἐξερράγη εἰς λυγ-
μούς. Εἰς τὸ μέγαρον τοῦ δουκὸς τοῦ Μουσοῦ,
εὗθε διανοκτέρευσεν, ἀπῆλθεν ἐπὶ ἰδιωτικοῦ
ὀχήματος, παρακολουθουμένη ὑπὸ δέτερου ὀ-
χήματος, ἐν ᾧ ὑπῆρχον ἀστυνομικοὶ τινες
κλιητῆρες. Ἐν Παρισίαις ἡ αυτοκράτειρα ἀ-
πέφυγε νὰ ἴδῃ τοὺς πιστοὺς ἀπαδοῦς, καίτοι
πολλοὶ προσῆλθον εἰς χειρισμὸν τῆς. Καὶ
ἐξείρισεν ἰδέσθαι μόνον τὴν πρίγκηπα Ναπο-
λέοντα, μεθ' οὗ φαίνεται συνδιαλλαγίσα. Τὴν
ἐπαύριον ἀνεχώρησε λίαν πρῶτ' ἐν τῷ σταθμῷ
Βιαρρίτε, εὗθε ἄλλοτε διήρχετο τὸ θέρος, πε-
ριέμεναν αὐτῆν 200 περίπου βοινοπαρτίσταί,
οἱς ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς ἀσπασμόν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ἑδῶν Πειραιῶς καὶ Γερωνίου ἀρ. 30.

Ἐν ΣΥΡῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφιγγός.»

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡᾳ παρὰ τῷ κυρίῳ
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῳ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα.
Ἐν ΚΩΝ]ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἡλιάδῃ.
Ἐν ΒΡΑΙΛᾳ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῳ.